

Publicerad 2012-05-27 21:39 av desert star

Violencia

Jag är en rekyl

En ökenvandrare redo att gå tills jag hamnar där jag började
i livmodern

allting är runt

jorden

kvadraten (lögn)

allting kröker sig förr eller senare (kanske)

allt som är medvetande är att kröka sanningen

knyckla ihop det vi fick rakt och rent

och sedan knyckla ut det och se en skrovlig yta

en våldtagen sanning

det får de flesta att gråta

vissa ber gud om förlåtelse

vissa ser aldrig det orörda igen

ångest för att jag inte passar in

vad är jag om ingen annan ser mig?

inte ens jag kan se mig själv!

en spegel är bara det förflutna ljuset

återkastat

aldrig här och nu

för det finns en gräns för hur snabbt information kan fortplanta sig

och en spegel ligger alltid efter i flödet

jag är ett fallande träd i en folktom skog

det är ett under att jag faller fastän ingen ser mig

att jag är menad att falla

fastän ingen ser mig

jasg tuggar min mat i min ensamhet

och det händer i verkligheten

fastän ingen ser mig

så har det då hänt?

　

　

Mitt förflutna är nu vissna blommor

bakom gardinerna döljer sig något

därinne håller jag frätande syra på mig själv

jag är uppdelad i två kroppar
en röd och en vit

rött är mitt blod
vita är mina gnistor

den gamla leken mellan förnuft och känsla
där känsla gråter och tittar på det lysande förnuftet
förnuftet har inget ansikte

att det inte har någon hud
bara lysande vit substans
tjockt ljus
inte kött utan ljus
så känsla håller gråtande syran på förnuftet
och stora sår uppträder
fulla med blod
det bränner i hela min kropp
det är hela min identitet som formas om
kanske är detta det mest kärleksfulla jag någonsin gjort mot mig själv
kanske bildades någon slags koppling där mellan
blod och nerver
kanske lärde de sig att lyssna lite mer på varann
kanske var vätskan ett förband
någon slags helig bot
evig i sin kringflackande existens
　
　
　
vill inte vara åskådare
är rädd att jag inte kommer kunna att vakna
i ett ryck
och säga att jag svamlar
utan förlora mig
bli den där fallna furan
som rycker med sig kanterna på gardinerna
och tänder eld på världen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desert star med Poeter.se id #37056 innehar upphovsrätten